

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa reprezentowanego przez Dyrektora Sądu Okręgowego w Radomiu

przeciwko Z. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 14 lutego 2024 r.,

wniosku sędziego Sądu Najwyższego o wyłączenie od rozpoznania sprawy,

**przekazuje wniosek do rozpoznania Sądowi Najwyższemu –
Izbie Cywilnej.**

[kf]

UZASADNIENIE

Pismem z 11 stycznia 2024 r. sędzia Sądu Najwyższego Jacek Widło, na podstawie art. 51 k.p.c., wniósł o wyłączenie od orzekania w sprawie II CSKP 1645/22.

Zarządzeniem z 12 stycznia 2024 r. Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Cywilnej, na podstawie art. 26 § 2 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1093 ze zm., dalej: „u.SN”) oraz § 36 Instrukcji biurowej, wniosek o wyłączenie został przekazany Prezesowi Sądu Najwyższego kierującemu pracą Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (k. 48 akt II CSKP 1645/22).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek należało przekazać Sądowi Najwyższemu – Izbie Cywilnej.

Po pierwsze, wyrokiem z 5 czerwca 2023 r., C-204/21, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że przepis art. 26 § 2 u.SN nie jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Po drugie, Sąd Najwyższy wyrażał już wielokrotnie pogląd, że art. 26 § 2 u.SN nie jest zgodny z zasadami rzetelnej legislacji wynikającymi z art. 2 Konstytucji RP (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 16 stycznia 2024 r., I NWW 483/23; z 12 października 2023 r., I NWW 365/23; z 2 sierpnia 2023 r., I NWW 198/23; z 19 kwietnia 2023 r., I NWW 35/23).

Po trzecie, stosowanie przepisu, którego wadliwość została formalnie stwierdzona rodzić może przewlekłość postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[ał]